

eul_wid: nam-ab

Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος · Didymus Chalcenterus

On Demosthenes

Περὶ Δημοσθένους

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Γραμματική Grammar

Format: Πραγματεία Treatise

ΔΙΔΥΜΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΚΩΝ Θ — IB .

¹ (a) .. [10] ... τύραννος εγε[6] [12]ν μ σιν κ(αἰ) ... κ .. [6] [15] . αν Ἐρετρίας .. [6] [10] ... [...] ους στρατείας . [6] [22] τε .. [6] [24] συμμαχικὰ [ὑπὲρ Κτησι]φώντος [..] . [.] ... [...]οι λογο . [6] [7 Φι]λίππου δ(ια) «Κ(αἰ) πρ ὦτον μ(έν) τὴν εἰς
 <Πελοπόννησον πρεσβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς> Πελοπόννη σον π αρε δ ὑετο, εἴ
 τα τὴν εἰς Εὐβ οἰαν, ἢ ν ἰκ' Εὐβ οἰ ας ἢ πετε', εἴτα τὴν εἰς Ὡρε δ ν ἔξ οδον, οὐκέτι π ρεσβεῖ αν,
 κ(αἰ) τὴν εἰς Ἐρ ἑτριαν, ἐπειδὴ κε ἱ νο ς τυράνν ους ἐν ταύταις τα ἱ σ π ό λεσι κ ατέ σ τ ησεν.»
 [οἷς] κ(αἰ) [τὰ παρὰ Φιλο]χόρῳ μαρτυρεῖ περὶ μ(έν) γ(ὰρ) τῆς πρὸς [Ὡρεδὸν ἐξελθ]ούσης
 βοηθείας προθεῖς ἄρχοντα Σωσ[ι]γέ[ν]η φησὶ ταῦ]τα «Κ(αἰ) σ(υμ)μαχίαν Ἀθηναῖοι πρὸς
 Χαλκιδεῖς ἐποι[ή]σαντο κ(αἰ)] ἡλευθέρωσαν [Ὡ]ρείτας μ(ετὰ) Χαλκιδέων μηνὸς
 [Σκιροφο]ριῶνος, Κηφισοφώντος στρατηγοῦ[ν]το[ς], κ(αἰ) Φι[λιστίδ]ης ὁ τύραννος ἐτελεύτησε.»
 περὶ δ(ἐ) τ(ῆς) εἰς Ἐρέτριαν [πάλιν ὁ αὐ]τὸς προθεῖς ἄρχοντα Νικόμαχόν φησιν οὕ(τως)· «Ἐπὶ
 τού[του] οἱ Ἀθ[ηναῖοι] διέβησαν εἰς Ἐρέτριαν, Φωκίωνος στρατη[γο]ύν[τος], κ(αἰ)] κατάξοντες
 τὸν δῆμον ἐπολιόρκο(υν) Κλείταρχον, [ὃς πρό]τερον μ(έν) ἀντιστασιώτης ἦν Πλουτάρχου κ(αἰ)
 δ[ι]ε[πολι]τεύετο πρὸς αὐτόν, ἐκεῖνου δ' (ἐ)κπεσόντος ἐτυράν[νησε·] τότε δ' ἐκπολιορκήσαντες
 αὐτὸν Ἀθηναῖοι τῷ δῆ[μῳ] τὴν πόλιν ἀπέδωκαν.» I » Κ(αἰ) σπου δαῖα νομίζ(ων), ὧ (ἄνδρες)
 Ἀθ(ηναῖοι), περὶ ὧν β ο υ λ ε ὑεσθε, κ(αἰ) ἀναγ καῖα τῇ πόλει, πειράσσομαι π(ερὶ) αὐτ(ῶν) εἰπεῖ ν
 ἂ νομίζω σ(υμ)φέ ρειν. » [τοὺς κ]αιρ[οὺς] τοῦ λόγου τάχ' ἄν τ[ις] σ[υν]ίδοι ἐξ ὧν Φι-] [λόχορος
 προθεῖς ἄ]ρχοντα Νικόμαχ[ον 12] [15]η[4] . ην προ[14] [20]οι γεγρα[12] [24] .. [14] 34—
 36 integri perierunt [18] . η . [18] [20] . σ[...]ε[14] [16] . νενων[18] [16] . νωνειτ[16]
 [14] ... ησθε . [18] [16]ποιησα . [16] [12] ιερωμεν[14] [14] . σκουσα[14]
 [4]μετ[8]ραιαν[14] [4] .. ς οὐ βου[λόμ(εν)]ος οὐδὲ [12 Φι-] [λιστίδου μ(έν) τοῦ] Ὡρείτου ἐπὶ
 Σω[σιγένους ἀποθα-] [νόντος Κλειτάρ]χου δ(ἐ) τοῦ Ἐρετρίε[ως ἐπὶ Νικομ]άχ[ου] [ἐκπεσόντος.]
 κ(αἰ) ταῦτα πιστώ[σεται Φιλόχ]ορος [ὡς σ(υμ)βεβηκότ'] ἐπὶ [τ]έλει τ(ῆς) Νικ[ομάχου ἀρχῆς], ἃ
 ο[ὔ]πω [γενόμ(εν)] οἶδ' ὁ λ[ό]γος. ^[45]

¹ (50) οὐκο(ῦν) ὅτι μ(έν) πρότερον γέγ[ραπ]τ[αι] [τ(ῆς) προρηθεῖ]σης ἀρχῆς ὁ λό[γος, μὴ] ὅτι μετ[ὰ]
 Νικ[ό-] [μαχον, ἥ]δη ἰ]κανῶς ἐώρατα[ι. ὁ δ' αὐτὸς] προθε[ίς] [Θεόφραστον τὸν μ(ετὰ)]
 Νικόμα[χον 10 δ]ειξεῖν [14] ὑ[π]ὲρ τῆς πρὸς Φίλιππον [εἰρήνης] τοῦ[ς ὅρκους] κ(αἰ) ἢ περὶ τῶν
 σ(υν)θ[η]κ(ῶν) στή[λη] τῶν περὶ τῆς εἰ[ρήνης] ἐπὶ Θεοφράστου ἀρχο[ν]τος ε[14]ηνεσατ[.]τε ..

υθε[3]ωτ. [6]ν . [6] . τε πάντῃ τε κ(αὶ) πάντ[ω]ς πρ[.] [14] .. αἱ· σαφὲς δ(ἐ) μάρτυς, [ώ]ς ἐγὼ ἀποδείξω, Δημοσθέ[ν]ῃς ταυτὶ λέγων· «Τ αὐ τα νῦν ἕκαστον εἰ δότα κ(αὶ) γ ἰγνώσκον τ α παρ' αὐτῷ ἰ δ εἴ μὰ Δί' οὐ γράψαι κελεύει ν πόλεμον τὸν τὰ βέ λ τιστ' ἐπὶ πᾶσι δικαίοις σ(υμ)βουλευόντα· τοῦτο μ(έν) γ(άρ) (ἐστι) λ αβεῖν ὅτῳ πολεμῇ σετε βουλομ(έν)ων, οὐχ ἄ τῃ πόλει σ (υμ)φέρει πρᾶττειν. » οὐ γ(άρ) ἂν δήπου ταῦτ' ἔλεγε[ν], εἰ λελυκ[ό-] [τες τὴν εἰ]ρήν(ην) ἐτύγχανον Ἀθην[αῖο]ι. ὅτι μ(έν) [ο(ῦν)] [ἐπὶ Θεοφράστο]υ τοῦ μ(ετὰ) Νικόμαχον ἄ[ρ]ξαντος [αἰ σ(υν)θῆκαι ἐλύ]θησαν, ἀρκέσει Φιλ[ό]χορος ἐκ[φανῶς διὰ τῆς] ἔκτης γράφ(ων) οὕ(τως)· «Ὁ δ(ἐ) δῆμος ἀκούσας τῆς ἐπιστολῆς, Δημοσθένους π(αρα)καλέσαντο σ αὐτὸν πρὸς τὸν π όλεμον κ(αὶ) ψήφισμα γράψαντος, ἐχειροτόνησαν τὴν μ(έν) στήλ(ην) καθελεῖν τὴν περὶ τῆς π ρὸς Φίλιππον ε ἰρήν(ης) κ (αὶ) συμμαχί ας σταθεῖσαν, ναῦ σ δ(ἐ) πληροῦν κ(αὶ) ἐνεργεῖν τὰ το ῦ π ολέ μου. ^[1]

2 (α) » ἔνιοι δ[(έ) φασι τὸν λόγον ἐπὶ Σω-] σιγένους συντετάχθαι[15] τον[7]ου[.] εἰδ .. τ[15] μαλ[7] νη[4] μ[15] [3] . [5] ρεις κ(αὶ) ημ .. [12] [10] εἰδιο[.] .. η . [12] [10] . τα περὶ αυτο[15] [10] ν ὅτι πολιορκ[12] [10] . κ(αὶ) εἰς [Μ]ακεδ[ον 10] [12] .. ἰδ .. κη[15] [10] .. [.] . στρατου[12] [10] τερῳ κ(αὶ) τ(ῆς) γενο[μένης 10] [7] μνη]μονεύει λόγῳ κ(αὶ) . [10] [10] εἰν τοῦ ἀνελ[14] [10] γέγονε τ[18] ανα[14] .. [16] φων[14] . ν . [16] ἀθροισαν[τ 3] λ[..] ... [18] ροδησειτω[4] ηρ[20] αταις ... Σκυθῶν με . [20] βοηθησαντ[..] ἐπανῆγε π[12] πε-] ρὶ τὸ Βυζά[ντ]ιον κ(αὶ) περὶ μ(έν) [15] σειν[6] . νω συμβου[15] σ[6]ς αὐτοῖς πολ[15] [8] μ(έν) κινδ[υ]νευον[15] [8] αζομ(έν)ους τὰ σ(υν) . [12] [6] βασιλέα τὸν μέγ[αν 10] [8] ε . [.] ντας ἃ σύνη[θες ἦν αὐτοῖς λέγειν] [6] .. [3] κ]οινὸς ἐχ[θρὸς 10] [10] Ἐλ[λάδα [14] 32—54 perierunt [35] μου [35] ασιν [8] του[20] .. [10] . αστα[18] [12] . εο .. [16] [14] ψ[..] ωι[14] 61—63 perierunt [12] τινο[16] σεκ [8] ων ἐγν[20] [8] Μακεδ . [20] [8] εταας . [20] [9] ο(υν)τεσ[20] [8] μ [20] [7] ὑπὲρ τουτ[20] [7] περ . [20] [7] κ(αὶ) διὰ το[ύ]του [16] [7] στο[ν] αὐτὸν . [14] [7] υντο Ἑλλη[ν 14] [7] τῇ ἔκτῃ [14] [7] . ουμ(εν)ω[18] επ[3] .. [.] αφεινα[ι 18] νο[5] εγγ ... [18] 1—18 perierunt integri cum titulo [16] . ^[19]

3 (1-18) ν . [16] [8] . [8] . ιασ[16] [8] μ[8] αστ .. [16] [8] αυτ[5] [16] [6] περ [.] . [20] [6] λλον .. μ(εν) μο .. [14] [6] οτ[.] . σνικο . [14] [8] μ(έν) τὸν εστ[20] [8] μ[..] εκ .. [20] [4] . [4] . [5] ακ[18] [6] ... [6] ε . [18] [12] .. λ .. [20] [8] αι[22] [8] γ(άρ) [.] [16] [8] ο . [22] [8] αι[..] .. [20] [6] ἵνα μὴ ν[26] [3] ἀρκέσει δε . [...] ρ[18] [3] .. ιε[.] . [6] υα[18] [3] ιδος . [8] αβ . [18] [.] . [.] ἐπολιορκ[...] επι[18] [4] α .. [...] σταλ . φε . [16] [4] αγγ[...] τ[...] .. πολ[16] [5] . κ(αὶ) παρὰ τῶν [20] [4] ... πρόφασιν [20] [8] ται[.] ε[20] . [7] [20] [..] [..] . ε . [22] [.] . εθωτο . [24] [..] . μ(έν) [ο]ῦν .. [24] [5] εν[24] [6] αι[24] [6] . ^[45]

3 (50) τη . [24] [3] ταθη . [24] [3] δ(ιὰ) προ[24] [.] απαντα[24] [..] ο(υν)[..] μ . [24] παρα ... νε . [24] τους . α ... [26] τὴν τ(ῆς) [28] ς οὔ(τως) [28] τα[.] τ ... [24] ν . [30] θ[30] [τῶν] Ἀμφικτυόνων κ(αὶ) μ(ετα)σχῶν τ(ῆς) Ἀμφικ]τυο[νε]ίας, [κ(αὶ) τὸ] ψήφισμα τόδε· «[Ἔ]δοξε τοῖς Ἀμφικτύοσιν. ^[1]

4 (α) ἐπει[δὴ] Μεγαλοπολῖται κ(αὶ) Μεσσήνιοι ἠξίωσαν ε[ὔ]ερ[γέ]ται [τ]οῦ θεοῦ κ(αὶ) τῶν Ἀμφικτυόν(ων) ἀ(να)γραφῆ[ναι] κ(αὶ) [(εἶναι) δοκ]εῖν Ἀμφικτύονες, ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς [ὅτι] περὶ μ(έν) τῆς Ἀμφικτυονείας ἐπανενεγ[κόντες] εἰς τ(ὰς) πόλεις ἕκαστοι βουλευσονται κ(αὶ) εἰ[ς] [τὴν ἐρ]χομ(έν)ην πυλαίαν ἀποκρinoῦνται [αὐτ]οῖς ὑπὲρ τούτων εὐεργέτας δ(ἐ) τοῦ θεοῦ κ(αὶ) [τ]ῶν Ἀμφικτυόν(ων) δ(ε)δόχθαι <εἶναι> αὐτούς ἀποκρίνασθαι δὲ [5] .. οἱς ὅτι [δο]κεῖ τοῖς Ἀμφικτύοσιν ἀ[να]γραφῆ[ναι] αὐτοὺς εὐε[ργ]έτας τοῦ θεοῦ κ(αὶ) [τ]ῶν Ἀμ[ικ]τυόν(ων) καθάπερ [αἰτ]οῦνται. κ(αὶ) . [5] .. [8] τα Ἀριστοτ[έλης ἐν] τῇ τρίτῃ [τῶν Νομί-] [μω]ν, ἢ π(ερὶ) τὰ τ(ῶν) Σκυθῶν ἔ[θ]η ἐ[στί] φη[σ]ί[6] [5] το[..] ρον μεικρα[.] .. [.] . δε . [4] . [..]

[6] του προσαγορευ[ε]υθῆναι [ὑπὸ τ]ῶν βαρ[βάρων ...] .. δ ν τῆς δρασ[8] ασαρι [6] ... ν
 δ(ια)θ[...] ελλ[9] ουσευ [7] ηνη . [18] ασπαι [6] ευ . [20] δεπι [8] σσ[20] ου κ(αι) [8] .. [20] .
 [.] ο . [32] δε [32] ρμο [32] .. ευ [32] . [.] . μ(ετα) [32] μ(έν) αυ- 30—46 perierunt [12]
 [3] .. εληφθ[8] [15] οφυ .. ν ἔξαπατ[ηθεὶς ὑπὸ] [Μέντορος τοῦ Ῥ]οδίου κ(αι) π(ρὸς) βασιλ[έα
 4] 50—58 oblitterati [] ἐπεὶ δ' εἰς [μεγίστην διαφ]ορὰν ἤκουσιν οἱ τὰ περὶ τὸν [Ἑρμῖαν
 π(αρα)δεδω]κότες, τῆς φιληκοίας ἔ[νεκα τῶν κ(αι) νῦν π]ολυπραγμονοῦν(των) τὰ τοιαῦ[τα ἐπὶ
 πλέον] δ[ο]κῶ μοι περὶ τούτων [εἰ]πεῖν. αὐ[τίκα γὰρ οἱ μ(έν) ἐ]πὶ τῷ βελτίστῳ μνημονεύου[σι
 τάνδρος,] οἱ δ(ἐ) πάλιν ἐπὶ τῷ φαυλοτάτῳ· [ἐν οἷς ἄλλοι τ]ε κ(αι) Θεόπομπος ἐν τῇ ἔκτῃ
 [κ(αι) τετταρ]ακοστῇ τῶν Περὶ [Φίλι]ππον· [οὕτωσι γ(ὰρ) γράφει·] «Ὡρμησε δ(ἐ) Ἑ[ρ]μ[ί]ας ἐπὶ
 [ταύτην τ(ὴν)] ὁδόν, εὐνοῦχος ὢν [κ(αι) Β]ίθυνος το [4] ... ρα τρίτον δε [.] . ασ[..] ομ(εν)ος
 [4] ωνος· κ[ατ]έλαβε μ(ετ') Εὐβ[ούλου Ἀ]σδὸν τὸν ἐκείν[5] Ἀταρνεά κ(αι) τὸ χωρίον τὸ
 πλησίον· ἀπάν[τ(ων) γ(ὰρ) οὗτος ὡμό]τατα κ(αι) κακουργότατα κ(αι) τοῖς [πολίταις κ(αι) τοῖς]
 ἄλλοις διετέλεσε προσφερό[μενος πᾶσι, τὸν μ(έν) γ]ὰρ φαρμάκοις τὸν δ(ἐ) β[ρό]χ[ωι
 διεχρήσατο. ^[5]

5 κ(αι) τ(ῆς)] χώρ(ας) ἧς Χῖοι κ(αι) Μιτυληναῖοι ἡμφεσβήτουν ἐπ[εὶ καθίστασαν ἐκείν[ο]ν
 π[ροστατήν, πολλὰ μ](ετὰ) τῶν ἀμίσθων στρατευμάτων π[αρώνησε] κ(αι) προεπηλάκισε
 πλείστους Ἰώνω[ν· ἀργυρώ]νητος γ(ὰρ) ὢν κ(αι) καθεζόμε(εν)ος ἐπὶ τρά[πεζαν]
 ἀργυραμοιβικήν, κ(αι) συγκει[μένων Χίοις σ]υμφορῶν, οὐχ ἡσυχίαν ἦ[γεν 7] . [.] . [..] . ἅμα
 [τ]ῷ πρέπον[τι 10] δ[4] σ[..] . ε· πολλῶν δὲ [3] .. [7] . ν[...] πεχ[4] . ε π(αρ)' ἐνί[ο]υς δ(ἐ)
 συνε[5] γας τὰς ὑπαρ[χο]ύσ(ας) πολιτείας κ(ατα)λ[ῦσαι.] οὐ μὴν ἀθωῖός γε διέφυγεν οὐδ(ἐ)
 κ(ατὰ) [πάντ' ἔλ]αθ[ε]ν ἀσεβῆ κ(αι) πονηρὸν αὐτὸν π(αρα)σχ[ών, ἀλ]λὰ ἀνάσπαστ[ος] ὡς
 βασι[ι-]λέα γενόμε(εν)ος πολ[λὰς τῷ σώμ]ατι λύμ[ας ὑ-]πομείνας ἀ(να)[σταυρω]θεῖς τὸ[ν
 βί]ον [έτελε]ύτησεν.» ὁ δ' ἀ[ὐτὸς ἐν τῇ πρ]ῶς Φί[λιππον ἐπισ]τολῇ κ(αι) ἦν π[αρεσκευάστο
 π]α[ρὰ τοῖς] Ἑλλησι δόξαν ἰστορεῖ· «Εὐνοῦχος μ(έν) γ(ὰρ) ἦν, ὡσαύ[τως δὲ χαρίεις κ(αι)
 φιλ[όκαλ]ος γε[γον]ώς, κ(αι) [βάρβ]αρος μ(έν) ὢν μ(ετὰ) τῶν Π[λατω]νείων [φ]ιλο[σο]φεῖ,
 δοῦλος δ(ἐ) γενόμε(εν)ος ἀ[δ]ηφάγοις ζεύγεσιν ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἀγωνίζεται. σκοπέλους δὲ
 κ(αι) μικρ[ὰ χωρία] κεκτημ(έν)ος, ἔτυ[χε] μ(έν) τῆς [..] ευε . [... , τὴν] δ(ἐ) πόλιν τ(ὴν) Ἡλείων
 ἐπ[αγγέλλ]ειν [πρὸς αὐτὸν τὴν] ἐκεχειρίαν[ν] ἔ[π]εισεν ...]. [10] ἐκ[είνου γ(ὰρ) ἑορτάζ]οντος 6]
 [16] ων . δ(ε) . [10] [16] δ(ια) λογ .. λ[10] [17] . ο[..] . μ(εν)[10] 35—43 integri perierunt
 [30] .. [30] .. γ(ὰρ) [30] . μ(ετα) [28] ... λλο [24] ... ς [24] κ(αι) μετ ... η [24] . ^[45]

5 (50)

.... ησεν [20] . κα[...] εω[..] ηκοτα τ(ὴν) Πλάτ[ωνος 8] ... [.] εις τ(ὴν) πέριξ ἑστρατήγει,
 [π(αρ)εκάλεσεν ἐξ Ἀθηνῶν Κόρις]κ[ον] κ(αι) Ἑραστον κ(αι) Ἀριστοτ[έλην
 σ(υμ)βίωσομ(έν)ους,] διὸ κ(αι) πάντ[ες οὔ]τοι π(αρ)[εγένοντο εἰς Ἀσσό]ν, ὅστε ρον [δ' ἄλλων]
 ἡκό[ντων, χωρίον τ]ι ἔδωκεν αὐτ[οῖς δ]ωρεά[ν. Εὐβούλου δ' ἀποθάνοντος,] ἐς δ(ἐ) τ(ὴν)
 τυραν[νίδ]α μεθεστη[κώς, εἶχε] πρ[αο]τέραν δυναστείαν. διὸ κ(αι) πάσ[ης τῆς σύ]νε[γγ]υς
 ἐπῆρξεν ἕως Ἀσσοῦ, ὅτε δ[ὴ πάνθ' ὑπερ]θεῖς τοῖς εἰρημ(έν)οις φιλοσόφοις ἀ[πῆιει εἰς] τὴν
 Ἀσσίων πόλιν. μάλιστα δ' αὐτῶ[ν ἀποδεξ]άμ(εν)ος Ἀρι στοτέλην οἰκειότατα [διέκειτο πρ]ὸς
 τοῦτον.» ἀλλὰ γ(ὰρ) κ(αι) Καλλισθένης σύγγραμμά τι συντάξας περὶ αὐτοῦ π[ολλά τε λέγει
 ἄλ]λα κ(αι) [ταυ-] τί· «Οὐ μόνον τοι[οῦτος ἦν ἕκας ὢν ἔτι] κινδύνων, ἀλλὰ κ(αι) πλησίον
 κ[αταστάς ἔθ' ὁ]μοιος ὢν διετέλει, κ(αι) μεγί[στην τότε πίστι]ν ἔδωκε τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτ[ῷ τῷ]
 δεινοτάτ[ωι. οἱ μ(έν) γ(ὰρ) βάρβαροι θεωρο(ῦν)τ]ες ἐθαύμαζον αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν. ὁ γ[ο(ῦν)]
 βασιλ[εὺς οὐδὲν περὶ] αὐτοῦ πυνθ[ανόμε]νος ἕτερον ἀλλ' ἢ τοὺς αὐτο(ὺς) λόγο(υς) ἀκούων,
 ἀγασθεὶς τὴν ἀνδρείαν κ(αι) τ(ὴν) βεβαιότητα τῶν τρόπ(ων), διενοήθη μ(έν) αὐτὸν ὅλως
 ἀφεῖναι νομίζων [γενόμε]νον αὐτῷ φίλον πάντων ἔσεσθαι χρησιμώτατον· ἀντιπιπτόντων
 δ(ἐ) Βαγώου κ(αι) Μέντορος, διὰ τὸ φθονεῖν κ(αι) φοβεῖσθαι μὴ πρωτεύσει μάλλον ὥδ' αὐτῶν

ἀφεθείς, ταύτην μ(έν) πάλι <ν> μετεβάλετο τ[ή]ν γνώμην, δικασωνδ(ε) τῶν γιγνομ(έν)ων
παρ[. ^[5]

6 (a) ..]ωι κακοπαθίων ἄμοιρον αὐτὸν ἐποίησε δ[ιὰ τὴν] ἀρετ(ήν)· ἡ μ(έν) ο(ὖν) τοιαύτη μετριότης
ὑπῆρξε παρ[ὰ τῶν ἐχθρῶν παραδοξ[οτά]τ[η] κ(αὶ)] π[ολὺ] παρὰ τ[ὸν] τῶν βαρβάρων τρό[πον], ὁ
δ' ἤδη] τελ[ευτᾶ]ν μέλλ[ω]ν, φιλι. [8]ον [ἐπικαλ]εσάμ(εν)ος ἄλλ[ο] μ(έν) [οὐδὲν εἶπεν,
ἐπ]έσκηψε δ' α]ὐτῶι πρὸ[ς] τοῦ[ς] φ[ί]λους κ(αὶ) τοὺς ἐ[τ]αίρο(υς) [ἐπι]στέλλειν, ὥς οὐδ[έ]ν
ἀ[(ν)άξιο]ν ε[ἶ]η φιλοσοφία[ς οὐδ' ἄ]σχημον δ(ια)πεπρα γμ[(έν)]ος.» κ(αὶ) ἡ κηδεῖα δ(ἐ) ἡ
πρ[ὸς] τὸν Ἀριστοτέλη κ[(αὶ)] ὁ γραφεὶς ἐπ' αὐτῶι [ι] Παι]άν μαρτυρεῖν αὐτ[ο]ῦ τῇ ἀρετῇ
δόξε[ιεν ἄν], κοῦκ ἄν [ἔ]χ[ο]ι φαύλως αὐτὸν ἀναγρά[ψαι δι]ὰ τὸ μὴ πολλοῖς πρὸ χειρὸς (εἶναι),
ἔχοντα [ο]ὔ(τως)· Ἄρετ ἀ πολ ὕμ οχθε γένει βροτείωι, θήραμα κάλλι στον βίω, σᾶς πέρι,
πάρθενε, μορφᾶς κ(αὶ) θα νεῖ ν ζηλωτ ὁ ς ἐν Ἑλλάδι πότμος κ(αὶ) πόνους τλ ἦ ναι μαλεροῦς
ἀκάμαντας. τοῖον ἐπὶ φρέν α βάλλεις καρπὸν ἰσαθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω κ(αὶ) γονέων
μαλα κ αυγήτοιό θ' ὕπνου. σοῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακ λῆ ς Λήδας τε κ ὁ ρ οι πόλλ' ἀνέτλασαν
ἔργοις, σὰν ἀγρ εύντε ς δύνα μιν, σοῖς τε πόθοις Ἀχιλεὺ ς Αἴ ας τ' Αἴ δαο δόμ ους ἦλθον· σᾶς δ'
ἔνεκε ν φιλ ίου μ ορφᾶσ Ἀτ α ρνέος ἔντροφος ἀλί ου χήρω σεν αὐγάς. τοι γ(άρ) ἀοίδιμον ἔργοις
ἀθά να τ ὄν τέ μι ν αὐξήσουσι Μο ὕσαι, Μναμοσύ νας θ ὕγατρες, Δ ιὸς ξενίου σέ βας αὔξουσαι
φι λίας τ ε γέρας β εβαίου. [καὶ μνημεῖον δὲ λέγε-] [ται] Ἀριστοτέ[λης αὐτῶι ἐν Δελφοῖς ἀνα-]
θ[εῖ]ναι, ὃ δὴ κ[εῖται 12 καὶ αὐ-] τ[ὸς] ἐγγέγ[ραφε τὸ τοιόνδε-] Τόνδε ποτ' οὐχ ὁ σίως παραβ ἄς
μακάρων θέμιν ἀγνήν ἔ κτεινεν Π ε ρῶν τοξοφόρων βασιλεύς, οὐ φα νερᾶς λόγ χη ς φονίοις
ἐν ἀγῶσι κρατήσας, ἀλ λ' ἀνδρ ὁς π ίστει χρησάμενος δολίου. [πρὸς ὄν] φησι Βρ[ύ]ων [ἐν τῶι
Περὶ Θεοκρίτου ἐπίγραμ-] μά τι Θεόκριτον [τὸν Χῖον τοιόνδε ἀντιποιῇ-] σαι· Ἑρμίο ν εὐ νούχου
τ ε κ(αὶ) Ε ὑβούλου τόδε δούλου σῆμα κ ενὸν κενό φρων θῆκεν Ἀριστο τέλης· ὃς γα στρὸς τιμ ῶ
ν ἄνομ ον φύσιν εἴλετο ναί ειν ἀντ' Ἀ καδημείας βορβ ὄρου ἐν πρ οχοαῖς. ἀλλὰ γ(άρ) [ἔ]τι
διαλλάττουσι κ(αὶ) π[(ερί) τ(ήν) σύλ]ληψιν αὐτοῦ κ(αὶ) τὸν θάνατον· Ἑρμι[ππος] γ(άρ) ἐν τῶι
Περὶ Ἀριστοτέλους Β ἐν το[ῖς δεσμο]ῖς φη[σι]ν αὐτὸν τελευτῆσαι· οἱ δ' ὑπ[ὸ βασιλ]έως
βασα[νισθ]έντα ἀ(να)σταυρωθῆνα[ι, καθ]άπερ προέκκειται· ο[ἱ δ] (ἐ) αὐτὸν ἔ[σχ]ατ[α παθεῖ]ν
μη[δ]ὲν [τῶν] Φιλίππωι συνεγνωσμ(έν)ων [ὁμ]ολο[γ]ήσαντα, καθάπερ ὁ Καλλισθένης[ς]. ^[55]

6 (50) ἔτι δ' οἱ μ(έν) ἐν τῇ Αἰολίδι Κατάνηι φα[σὶ]ν αὐτὸν συλληφθῆναι, οἱ δ' ἐτέρωθι. δόξ[ειε] δ' ἄν
ἐν[τύπως τὰ] περὶ αὐτὸν διατεθεικ[έν]αι Ἀναξιμένης ἐν τῇ ἔκτῃ τ(ῶν) Περὶ Φί[λιπ]πον ἰ—
στοριῶν, οὗ τὴν ἐκλογ(ήν) παρίημι. ο[ὗ γ(άρ) ὄφε]λος. «Ὁ δὴ βάρβαρος, κ(αὶ) κοινὸς κ(αὶ)
ἅπασιν ἐχθρός, κ(αὶ) πάν τα τὰ τοιαῦτα.» ταῦτα ἰδίαι προσιστ[ορεῖ] ὥς παρ' ἕκαστα τῶν
Ἀθηναίων τ[ὰ τοιάδ]ε [κα-] — τὰ τοῦ βαρβάρου λεγόντων. «Ἐγὼ γ(άρ) ὅτ αν τ ι νὰ ἴδω τὸν
μ(έν) ἐν Σούσοις κ(αὶ) Ἐγβατάνοις δεδοι κότα κ(αὶ) κακόνουν (εἶναι) τῇ πόλει φάσκοντα, ὃς
κ(αὶ) π ρ ὅτερον σ(υν)επηνώρθωσε τὰ τ(ῆς) πόλεως πρ ἄγμ α τα κ(αὶ) ν(ὺν) ἐπηγγέλλετο, εἰ δ(ἐ)
μὴ δ(ἐ)χεσθε ὕμ εἰς ἀλλ' ἂ π εψηφίζεσθε οὐ τά γ' ἐκείνου αἴτι α, ὅ π ἐ ρ δ(ἐ) τ ο ὕ ἐν ταῖς θύραις
ἐγγὺς οὐ(τωσ)ὶ ἐν μέση ι τῇ Ἑλλά δ ι αὐξομ(έν)ου ληιστοῦ τ(ῶν) Ἑλλήν(ων) ἄλλο τι λέγοντα,
θαυμάζω, κ(αὶ) δ(ἐ)δοικα τοῦτον, ὅστις ἄν ἦι ποτε, ἔγωγε, ἐπειδὴ οὐχ οὗτος Φίλιππον. ^[1]

7 (a) » ὑπερβάτῳ τῇ φράσει κέχρηται ἦν καταστατέον οὐ(τως)· ἐγὼ γὰρ ὅταν τιν' ἴδω τὸν μ(έν) ἐν
Σούσοις κ(αὶ) ἐν Ἐγβατάνοις δ(ε)δοικότα, ὑπὲρ δ(ἐ) τοῦ ἐπὶ ταῖς θύραις ἐγγὺς οὕτωσὶ ἐν μέσηι
τῇ Ἑλλάδι αὐξανομ(έν)ου ληιστοῦ τῶν Ἑλλήν(ων) μηδὲ λέγοντα, θαυμάζω κ(αὶ) δέ δοικα
τοῦτον, ὅστις ἄν ἦι ποτ', ἔγωγε. φησὶ δ(ἐ) τὸν βασιλέα κ(αὶ) πρότερον μ(έν) ποτ' ἐπανορθῶσαι
τὰ τ(ῆς) πόλεως πράγματα κ(αὶ) νῦν ἐξ ὑπογύ[ου] αὐτὸν μ(έν) φιλοτιμηθῆναι περὶ αὐ[τῆν],
ἀποψηφίσασθαι δ(ἐ) τὴν πόλιν τὰ διδόμε(ν)α. [τὴν πρ]οτέραν μ(έν) ο(ὖν) ἐπανόρθωσιν ἔνιοί
φασιν α[ὐτὸν λ]έγειν τὴν ἐπ' Ἀντιαλκ[ίδου τοῦ Λ]άκ[ωνος] καταβᾶσαν ε[ιρήν]ην, οὐ[κ ὁρ]θῶς
ὅσα γο(ὖν)] ἐμοὶ δ[οκεῖ] ταύτην γ(άρ) οὐ μ[όνον] οὐκ ἐδέξαντο] Ἀθ[η]ν[αῖοι], ἀλλὰ κ(αὶ) πᾶν

τοὺν[αντίον τὰ διδόμεν] αὐτοῖς ἀ[πε]ώσαντο, παρ' ὃν τ[ρόπον Φιλό]χορος ἀφη[γεῖ]ται αὐτοῖς ὀνόμασι, πρ[οθ]εῖς ἄρχοντα Φιλο[κλέ]α Ἀναφλύ [σ]τιον· «Κ(αἰ) τὴν εἰρήν(ην) τὴν ἐπ' Ἀντ[ια]λκίδου κατέπ[ε]μψεν ὁ βασιλεύς, ἦν Ἀθηναῖοι ο[ὐ]κ ἐδ(έ)ξαντο δ[ι]ότι ἐγγέ[ρ]απτο ἐν αὐτῇ τοῦ[ς] τ(ὴν) Ἀσ[ί]αν οἰκοῦντ[ας] Ἑλληνας ἐν βασιλέως οἴκ[ω]ι π[α]ντας (εἶναι) συννεμεμ(έν)ους, ἀλλὰ κ(αἰ) τοῦ[ς] πρέσβεις το(ὺς) ἐν Λακεδαιμόνι συγχωρήσ[αν]τας ἐφυγάδευσαν Καλλιστράτου γράψαντος [οὐ]δ' ὑπομείναντας τὴν κρίσιν, Ἐπικράτην Κ[η]φισιέα, Ἀνδοκ[ί]δην Κυδαθηναίεα, Κρατῖνον Σφήττιον, Εὐ βουλίδην Ἐλευσίνιον.» οὐκοῦν ὅτι μ(έν) οὐκ εἰκός (ἐστὶ) [τ]ὸν [Δ]ημοσθένη ταύτης αὐτοὺς ὑπομιμνή[σκ]ειν τῆς εἰρήν(ης) ἐόραται, ἐ[τ]έρας δ(έ) τινος εὐ[εργ]εσίας κ(αἰ) [τά]χ' ἂν τ(ῆς) περὶ Κό[νων]α τὸν Τιμοθέου, δι(ὰ) τὸ τοῦ[τον] τ[αῖς] ἐκ Φαρ[ναβάζ]ου παρασκευ[αῖς] χρησάμ(εν)[ο]ν ἐν τ[ῇ] περὶ Κν[ί]δον ναυμαχίαι [Λα]κεδαιμονίους ἀ[νὰ] κράτ[ος] νικῆσαι. καὶ [ταῦ]τα π[ιστ]ώσεται Φιλ[ό]χορος, προθεῖς γ(άρ) ἄρχοντα Σ[ου]νιάδ[ην] Ἀχαρνέα ἐν τῇ Ε οὕτως γράφε[ι] «Κ[ό-] [νων] μ(έν) ἀπὸ Κύ[πρου] μ(ετὰ) π[ολλῶν] νεῶν πλεύσας [τὸν] δ(έ) τῆς Φρ[υγίας] σα[τράπην] Φαρνάβαζον 7 [8] τὸ ναυτ[ικόν]. 18 [5] δουκεπλευσεν [18] [5] Μ τριήρων [18] [4] . κόλπου· σ[18] [4] ὡν προσήγα[γεν] ἐκ τῆς Συ[ρίας] [7] [3] ας τὴν παραλ[10] .. [7] α[γ]αγών δ(έ) τὰς ναῦς [τ(ὰς)] π(αρά) βασιλέως περὶ Λ[ώρυμα] [τῆς] Χερ[ρο]νήσου κ(αἰ) [ἐν]τε[ῦ]θεν [..] .. [...] ἐπιπεσώ[ν 4] τῷ τῷ [ν Λ]ακεδαιμονίῳ ν[α]ρχῶι [εἰς] Φύσκον κ[ατ]ενεχθ[έν]τι, κ(αἰ) [ναυ]μαχ[ί]ας γεν[ο-] μ(έν)ης ἐνίκησε κ(αἰ) πεντήκοντα τριήρεις [αἰ-] χμαλώτους ἔ[λα]βε κ(αἰ) Πείσανδρος ἐτελεύτησεν. ^[45]

7 (50) » ἀπὸ δ(έ) ταύτης τ(ῆς) ναυμαχίας ὁ Κόνων κ(αἰ) τὰ [μακρὰ] τείχη τοῖς Ἀθηναίοι[ς] ἀνέστησε[ν], ἀκόντων Λακεδαιμονίων, καθάπερ πάλιν ὁ αὐτὸς σ(υ)γγραφεὺς ἰστο[ρ]εῖ λόγον δ[έ] τινος κ(αἰ) πάνυ πιθανὸν ἔχειν οἶμαι ταῦ[τ]ης μνημονεύειν τὸν ῥήτορα τῆς περ[ὶ] τὴν πόλιν τοῦ βασιλέως φιλοτιμίας. κ(αἰ) γ(άρ) δὴ τὸ φάναι «Κ(αἰ) πρότερον συνεπηνώρθωσε τὰ τ(ῆς) πόλεως πράγματα» συνωδόν πῶς (ἐστὶ) τῷ δοκεῖν τῇ Φαρναβάζου π(αρα)σκευῇ τὸν Κόνωνα συγχρησάμ(εν)ον Λακεδαιμονίους κ(ατ)α)ναυμαχεῖν. δύναται δ' ἂν κ(αἰ) ἑτέρας ἀπὸ βασιλέως εἰρήνης, ἦν ἀσμ(έν)ως προσήκοντο οἱ Ἀθηναῖοι, μνημονεύειν τὰ νῦν ὁ Δημοσθένης, περὶ ἧς πάλιν ὁ Φιλόχορος διείλεκται ὅτι π(αρα)πλήσιον αὐτὴν τῇ τοῦ Λάκωνος Ἀνταλκίδου προσήκοντο, ἀπειρηκότες ταῖς ξενотροφίαι[ς] κ(αἰ) ἐκ πάνυ πολλοῦ τοῦ πολέμου τετρυμένοι, ὅτε κ(αἰ) τὸν τῆς Εἰρήν(ης) βωμὸν ἰδρύσαντο. πολλὰς δ' ἂν κ(αἰ) ἄλλας τις ἔχοι παρα[δ]ε[ι-] κνύειν τοῦ βασιλέως εἰς τὴν πόλιν εὐεργεσίας, [οἷ]ον τὴν ὑπὸ Καλλίου τοῦ Ἱπποκρίτου πρ[ο]βλεψθεῖσαν εἰρήνην, κ(αἰ) χρημάτων ἐπιδόσεις ἰδία κ(αἰ) κοινῇ τῇ πόλει, ὧν τάχ' ἂν αὐτοὺς ὁ Δημοσθένης ὡς ἐν κεφαλαίῳ τὰ νῦν ὑπομιμνήσκει. ^[1]

8 (a) κ(αἰ) περὶ μ(έν) τῇ[ς] πρότερον ἐπανορθώσεως τῇ πόλει πρ[ο]βλεψθέντων ἀρκεῖν οἶμαι κ(αἰ) ταῦτα, τὴν δ' ἐξ [ὕ]πο[γ]υου, περὶ ἧς φησὶ «Κ(αἰ) ν(ὺν) ἐπηγγέλλετο, εἰ δὲ μὴ ἐδ(έ)χεσθε ὑμεῖς ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε, οὐ τὰ γ' ἐκείνου αἵτια,» ἐξῆς ἀφηγητέον· πρὸ τοίνυν(ν) ἐτῶν πέντε τοῦδε, τοῦ Φιλίππου ἐπὶ ἄρχοντος Λυκίσκου Ἀθήναζε περὶ εἰρήνης πέμψαντος, βασιλέως πρέσβ[ει]ς συμποσῆκαντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ὑπε[ρ]πτικώτερον ἢ ἐχρῆν διελ[έ]χθησαν αὐτο[ῖ]ς. εἰρηνεύσειν γὰρ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν, ἐὰν μ[ὴ] ἐπὶ τὰς Ἑλλην[ίδας] ἦι [πόλεις]. ἀφηγο[ύ]νται τ[αῦτ]α Ἀνδροτίων, ὃς κ(αἰ) τ[ότ'] εἶπε, κ(αἰ) Ἀναξίμ(έν)ης· εἴ[τ]η δ' ἂν ἄμεινον [τὰ] τοῦ Φιλ[ό]χορου παραγράψαι. προθεῖς γ(άρ) οὗ[τος] ἄρχοντα Λυκίσκ[ον] ὑποτίθησιν· «Ἐπὶ τούτου βασιλέως πέμψ[αν]τος Ἀθή[να]ζε πρέσβεις κάξιο(ὺν)τος τὴν [φι]λίαν [δ(ια)μένει]ν ἑαυτῷ τ(ὴν) πατρίαν, ἀπεκρίνατο [τοῖς] πρέσβεσιν Ἀθήνησι διαμε[νεῖν] βασιλεῖ[τ] τὴν φιλ[ί]αν, ἐὰν μὴ βασιλεὺς ἐπ[ὶ] τὰς Ἑλληνίδ(ας) ἦι πόλεις.» σαφῶς ἐν τούτοις τὰ [μ(έν)] ἀπὸ τοῦ βασιλέως καταπεμπόμε(ν)α εἰρηναῖα ἦν κ(αἰ) φιλάνθρωπα, τὰ δ' ἀπὸ τοῦ δήμου πᾶν τοῦναντίον βαρύτερα κ(αἰ) ἀπηνῆ. στοχάσαιτο δ' ἂν τις τ(ὴν) τοῦ βα[σ]ιλέως πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον

φιλοτιμ[ία]ν γεγονέναι διὰ τὴν κατὰ τοῦ Μα[κ]εδό[νο]ς ὑπόν[οι]αν, πρὸς ὃν ἐξοίσειν ἔμελλε πόλεμον δ(ιὰ) τὸ [πυθέσθ]αι παρ' Ἑ[ρ]μ[ί]ου τοῦ Ἀ[ταρνέ]ως τὴν [τ]οῦ πρ[ὸς] αὐτὸν [π]ολ[έ]μου π(αρα) — [σκευήν]. «(Ἔστι) τοίνυν ὑν τι πρ ἄγμ α κ(αὶ) ἄ λ λ ο, ὁ λ υμαίν εται τὴν πόλιν ὑπὸ βλασφημίας ἀ δίκου κ(αὶ) λό γων οὐ πρ οση κό ντων δ(ια)β ε βλη μ(έν) ον, εἴτα τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων ἐν τῇ πολιτεία βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν π(αρ)έχει κ(αὶ) πάντων, ὅς' ἐκ λείπει, δέον παρά του γίγνεσθαι, ἐπὶ τοῦθ' εὐρήσετε τὴν αἰτίαν ἂν ἀφερομένην. » [...] [... τὸ θεωρικὸν αἰνίτ[τ]ειται τ[8] [10] προτερ[5] χε[8] [10] . μ(εν)ο[.]ν[..] . μ(έν) γ(άρ) . [8] . [8] φ[..] . πως ουκεδ[.]κι[5] .. [.] .. [.] .. [βλ]ασφημεῖν φησι τοῦ[ς]]ετης — τι .. [...]ποιούντας. «Ἦν ποτ' οὐ πάλαι παρ' ὑμῖν ὅτ' οὐ πρ ο σ ή ιει τ ῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα κ(αὶ) ἑκατόν· κ(αὶ) οὐδεῖς (ἔστι) τῶν τριηραρχεῖν δυναμ(έν)ων οὐδὲ τῶν εἰσφέρειν ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν, ὅτι χρήματ' οὐ περιῆν.» εἴη ἂν οὗτος ὁ κ(αὶ)ρὸς ἐν ᾧ περὶ Αἰγὸς ποταμοὺς ἡττηθέντες ἐταπεινώθησαν κ(αὶ) εἰς βραχὺ ὁ δῆμος συνεστάλη τῶν ἐξω[τ]ικῶν προσόδων περικοπεῖσιν· σαφὲς δ(ἐ) τοῦτο ποιήσει. ^[45]

8 (50)

— Spatium fere decem versuum vacat. » Μετὰ ταῦτα ἡ τύχη, καλῶς ποιουσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά, κ(αὶ) τετρακόσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ταλάντων προσέρχεται, οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων.» περὶ τοῦ τετρακόσια τάλαντα πρόσδοτον ἔχειν τοὺς Ἀθηναῖοι(ς) κατὰ τοὺς Φιλίππου χρόνους κ(αὶ) Θεόπομπος ἐν τῇ ἐβδόμῃ [κ(αὶ) εἰ]κοστῇ τῶν Περὶ Φίλιππον ἐπιμαρτυρεῖ, ἐν οἷς Ἀριστοφῶν ὁ δημαγωγὸς αὐτῶν παρ[ά]γεται λέγ[ω]ν ταῦτα· «Ἐνθυμείσθε δ' ὡς πάντων ἂν ποιήσαιμ(εν) ἀνανδρότατον εἰ τὴν εἰρήνην(ην) δ(ε)ξαίμεθα π(αρα)χωρήσαντες Ἀμφιπόλεως, μεγίστην μ(έν) πόλιν τῶν Ἑλληνίδ(ων) οἰκο(ῦν)τες, πλείστους δ(ἐ) συμμάχοι(ς) ἔχοντες, τριακοσίας δὲ τριῆρεις κεκτημ(έν)οι κ(αὶ) σχεδὸν τετρακοσί[ω]ν ταλάντων προσόδους λαμβάνοντες, ὧν ὑπαρχόντων) τίς οὐκ ἂν ἡμῖν ἐπιτιμήσειεν εἰ τ(ὴν) Μακεδόνων δύναμιν φοβηθέντες συγ — χωρήσαιμ(εν) τι παρὰ τὸ δίκ(αι)ον;» «Ἀλλὰ ποῦ σ(υν)τρίβεται τὸ πρᾶγμα κ(αὶ) ποῦ δυσχεραίνεται; ὅταν τὸ ἀπὸ τῶν κοιν(ῶν) ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια διαβιβάζοντας ὁρῶσί τινας, κ(αὶ) μέγαν μ(έν) ὄντα π(αρ') ὑμῖν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δ' ἔνεκ' ἀσφαλείας, ἐτέραν δ(ἐ) τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερώς θορύβου. ^[15]

9 (a)

τὰ ὅτ' ἀπιστίαν, τὰ ὅτ' ὀργὴν ἔχει.» ἄξι[ον] διαπορήσειν τίνα [ποτὲ οἱ δημαγ]ωγοὶ πρ[ά]τοντές σφισιν μ(έν) αὐτοῖς ὠφελίαν κ(ατ)εσκεύαζον ἐκ τοῦ πλήθους, τ(ὸ δ(ἐ) τῆς] π[ό]λεως συμφέρον ἠφάνιζον. κ(αὶ) (ἔστιν) ὅσα δ[οκ]εῖν ὁ βούλεται λέγ[ει]ν τοιοῦτο· [δ]σα κοῖν', ἅπερ ἦν ὄντως τοῦ [δ]ήμου, κ[οι]ν[ά] ταῦτ' οὐκ ἠξίουσαν διανέμ[εσθ]αι· ἀλλ' ἐπεμ[η]χανῶντο κ(αὶ) τῶν οὐ δικ(αί)ων[ι]δ[ί]ας [τ]ροφ[ά]ς, οὐσίαν δημοσίαν αἰτιώμ(εν)οι [κατ]έχειν τοῦ[ς] εὐ[π]όρους ἢ μὴ δικ(αί)ως τὰ κοιν[ά] διοικεῖν ἢ ἄλλ[ο]ν τινὰ τρόπον ἀδικεῖν, ἐμβολόντες δ' ἂν εἰς ἀγῶνας κ(αὶ) γραφὰς δημοσίας οὓς αὐτοῖς δόξειεν εἰς ἐκκλησίαν κ(αὶ) τὸ δικαστήριον ἦγον. ὁ δ(ἐ) δῆμος ἐπὶ ταῖς αἰτίαις φανερώς μ(έν) ἐθορύβει κ(αὶ) δεινὰ πάσχειν ἐβόα τ[ο]ὺς εὐπ[ό]ρο(ς)], κρύφα δ(ἐ) κατεψηφίζετο κ(αὶ) π[ο]λλῶν ἐ[τί]μα χρ[η]μάτων. ταῦτα δ(ἐ) ἐγίγνετο .. [..] . το[ί]ς [...]οιμ(έν)οις τὰ [π]ολιτε[ύ]ματα ταῦτα πολλή[ν] ἀσφάλειαν π(αρ)εῖχε [κ(αὶ)] με[γά]λας δυναστείας ... ατα τ(ῶν) π ... σιωνε[6] . υτ[..]η τὸ μέρος οἶεται [...] [8 πολιτ]εύματο[ς] ἐ[πανο]ρ[θω-] . [15] δ' ὡς εἶχε κατα[...] » Καίτοι λοιδορίας χωρὶς, εἴ τις ἔροιτ', εἶπέ μοι, τί δὴ γινώσκων ἀκριβῶς, Ἀριστόμηδες, οὐδεὶς γὰρ τὰ τῶν αὐτῶν ἀγνοεῖ, τὸν μ(έν) τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ κ(αὶ) ἀπράγμονα κ(αὶ) ἀκίνδυνον ὄντα, τὸν δ(ἐ) τῶν πολιτευομ(έν)ων φιλαίτιον κ(αὶ) σφαλερόν. » δύο Ἀριστομήδε[ι]ς (εἰσίν), [ἐ-] [τερος μ(έν)] ὁ Φερ[ρ]αῖος ὁ συμπολεμῶν τοῖς [βα-]σιλέ[ω]ς στρατηγοῖς Φιλίππῳ, περὶ οὗ ἄλλοι τε κ(αὶ) αὐτὸς [ὁ] Φίλιππος ἐν τῇ πρὸς Ἀθη[ν]αίους ἐπιστολῇ διείλεκται κ(αὶ) Θεό[πο]μπος ἐν τῇ [1] Η καὶ Μ τῶν Περὶ Φίλιππον, τῶ[ι] Ἀλεξάνδρῳ δὲ περὶ Κιλικίαν ἀντιταξάμ(εν)ος σὺν Δαρείῳ

εἰς Κύπρον διέδρα, καθά φησιν Ἀναξιμ(έν)ης ἐν τῇ Θ τῶν Περὶ Ἀλέξανδρον· ἕτερος δ(ἐ), πρὸς ὃν ν(ὺν) ὁ Δημοσθένης διέξεισιν, Ἀθηναῖος ὁ Χαλκοῦς λεγόμε(εν)ος, περὶ οὗ ἄλλοι τε κ(αἰ) Δεῖναρχος ἐν τῇ Δοκίμου Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἵππου φησὶν οὕ(τως)· «Ἐπεὶ δ' ὑπ' Ἀριστομήδους τοῦ Χαλκοῦ κ(αἰ) Χαιρεστράτου τοῦ ἑαυτοῦ θείου προήχθης οὐ δίκ(αι)α ποιῶν ἐγκαλεῖν ἐμοί, τῆνικαῦτα δ(ἐ) κ(αἰ) τῷ μ(έν) δίκην ἔρημον ἀπεγράψατο κατ' ἐμοῦ ἀποδημοῦντος κ(αἰ) ταῦ τ' ἐν Θετταλία. ^[60]

9 (50) [b] » κ(αἰ) οἱ κωμικοὶ δ' αὐτοῦ μνημονεύουσι, καθάπερ Φιλήμων μ(έν) ἐν Λιθ[ο]γλύφωι· Πρὸς τῷ μυροπωλίω γὰρ ἀνθρώπων τινῶν ἤκουσα Χαλκοῦν περιπατεῖν κλέπτην τινά· ἄπειρος ὢν δὲ τοῦ λεγομ(έν)ου πράγματο[ς] Ἀριστομήδην ἠρόμην παριόνθ' ὁρῶν. ὁ δ' ἐνήλατ' εὐθύς μοι παραστὰς τῷ σκ[έ]λει παίει τε λάξ πύξ, ὥστε μ' ἐκθανεῖν· ἐπεὶ μόλις γε φεύγων ἐξέπεσον ἄλλῃ λά[θ]ρα. Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἑρωσιν· Ἑρμῆς δ' ὁ Μαΐας ταῦτα συνδιακονεῖ ἂν ἢ πρόθυμος· κ(ατα)βέβηκεν ἄσμ(εν)ος χαριζόμε(εν)ός γ' Ἀριστομήδῃ τῷ καλῷ, ἵνα μηκέτ' αὐτὸν ὁ Σάτυρος κλέπτην λέγῃ.

10 κ(αἰ) ἐν Ἰκαρίοις· Μαρσύαν δ(ἐ) τὸν φ[ί]λαυλον Αὐτοκλέα δ(ε)δαρμ(έν)[ο]ν γυμνὸν ἐστάναι καμίνωι προσπεπατταλευμ(έν)ον, Τηρέα τ' Ἀριστομήδην. —διὰ τί Τηρέα λέγεις; —διότι τηρ[ε]ῖν δεῖ π(αρ)όντος τοῦδε τὰ σκεύη σφόδρα. εἰ δ(ἐ) μή, Πρόκνη γενήσῃ, κνώμενος τὸ κρανίον ἂν ἀπολέσῃς. —ψυχρόν. —ἀλλὰ πρὸς θεῶν ἐπί[σ]χετε μηδὲ συρίζετε. [I]A «Ὅτι μ(έν), ὦ (ἄνδρες) Ἀθ(ηναῖοι), Φίλιππος οὐκ ἐποίησατο τ(ήν) εἰρήν(ην) πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον, πᾶσιν ὑμῖν φα ν ἐρὸ ν γέγονεν.» οἱ χρόνοι το[ῦ] λόγου σ[α]φεῖς τέλεόν (εἰσιν). τέως μ(έν) γ(άρ) ἦσαν οἱ [λό-]γοι τῷ Δημοσθένει ὑπὲρ τοῦ τὸν Φίλιππον ἐ(πι)βουλεύειν δ(ια)νοεῖσθαι τοῖς Ἑλλήσι παρακινε(ῦν)τα τὴν εἰρ[ή]ν(ην) κ(αἰ) τοὺς ὄρκο(υς) π(αρα)βαίνο[ν-]τα· νυνὶ δ(ἐ) λαμπρῶς ἤδη συνερρωγότο[ς] τοῦ πολέμου [γε]ννικώτερον φησιν [ὁρᾶν] τί πο[ι]ήσωσιν αὐτῷ ἀντικρυς ἀπαγγε[ί-]λαντ[ι] διὰ τῆς [ἐπισ]τολ(ῆς) τὸν π[ρὸς] αὐτ[ο]ὺς πόλεμον. ἐπὶ γο(ῦν) τέλει τῆς [ἐ(πι)]στολ(ῆς) φησι· «Πρ[ο-]υπαρχόντων ο(ῦν) ὑμῶν κ(αἰ) διὰ τὴν [ἐμῇ]ν εὐλάβειαν μᾶλ[λον] ἐ[π]ικειμ(έν)ων κ(αἰ) διὰ τέλους ὡς μάλιστα [δύν]ασθ[ε] πρα[γ]ματευσόμε(έν)ων ὅπω[ς] [ἐ]λ[οι]τ' [ἂν] ἐμὲ πο[λ]έμ[ωι] τὸν πρότερον ὑμᾶς [εὐεργετήσαντα, ἐγὼ ὑμᾶς μ]ετὰ τοῦ δικαίου ἀμ[υ-] [νοῦμαι πάσῃ μηχανῇ] ἀντιπ(αρα)ταττόμ(εν)ο[ς].» [ἄρχεται] δ(ἐ) τῆς συμβουλ(ῆς) κατὰ τ[άδε]· » Ὅτι μέν, ὦ (ἄνδρες) Ἀθ(ηναῖοι), Φίλιππος οὐκ ἐποίησατο τ(ήν) εἰρήν(ην) πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον, πᾶσιν ἡμῖν φα ν ἐρὸν γέγονεν. » ἐξήφθη δ' ὁ π[ρὸς] τὸν Μακεδόνα πόλεμος Ἀθηναίων. [π(αρ)ώξυ-] [νε γ(άρ) τ]ᾶλλα μ(έν), ὅσα Φίλιππος εἰρήνην [πρ]οσποιούμ(εν)ο[ς] ἄγειν ἐπλημμέλει, το[ῦς] Ἀθηναίο(υς), μάλιστα δ' ἡ ἐπὶ τὸ Βυζά[ν]τιον κ(αἰ) Πέρινθον αὐτοῦ στρατεία. τὰς <δὲ> πόλεις ἐφιλοτιμεῖτο παραστήσασθαι δυοῖν ἕνεκα, τοῦ τε ἀφελέσθαι τὴν σιτοπομπίαν τῶν Ἀθηναίων κ(αἰ) ἵνα μὴ πόλεις ἔχωσιν ἐπιθαλαττίους ναυτικῶι προὔχοντες ὀρμητήρια κ(αἰ) καταφυγὰς τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου, ὅτε δὴ κ(αἰ) [τὸ] π(αρα)νομώτατον ἔργον διεπράξατο τὰ ἐφ' Ἱερῶι πλοῖα τῶν ἐμπόρων καταγαγών, ὡς μ(έν) ὁ Φιλόχορος Α πρὸς τοῖς διακ[οσ]ίοις, ὡς δ' ὁ Θεόπομπος ΡΠ, ἀφ' ὧν ἑπτακόσια τάλαντα ἤθροισεν· ταῦτα δὴ [πέρ]υσι διαπεπράχθαι ἐπὶ Θεοφράστου [τ]οῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρχοντος, καθά[περ] ἄ[λ]λοι τε κ(αἰ) Φιλόχορος οὕτως φη[σιν]· «Κ(αἰ) Χάρης μ(έν) ἀπῆρεν εἰς τὸν σύλλογ[ον] τῶν βασιλικ(ῶν) στρατηγῶν καταλιπὼν ἐφ' Ἱερῶι ναῦς, ὅπως ἂν τὰ πλοῖα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου συναγάγῃσι. ^[55]

10 (50) Φίλιππος δ' α[ἰ]σθόμε(εν)ος οὐ παρόντα τὸν Χάρητα τὸ μ(έν) [π]ρώτον ἐπειράτο πέμψας < > τὰς ναῦς τὰ [π]λοῖα κ(ατα)γαγεῖν· οὐ δυνάμ(εν)ος δ(ἐ) βιάσα[σθαι], στρατιώτας διεβίβασεν εἰς τὸ πέραν ἐ[φ'] Ἱερὸν κ(αἰ) τῶν πλοίων ἐκυρίευσεν. ^[1]

11 (a) ἦν δ' οὐκ ἐλάττω τὰ πάντα διακοσίων κ(αἰ) τριάκοντα. κ(αἰ) ἐπικρίνων τὰ πολέμια διέλυε κ(αἰ) τοῖς ξύλοις ἐχρήτο πρὸς τὰ μηχανώματα, κ(αἰ) σίτου κ(αἰ) βυρσῶν κ(αἰ) χρημάτων πολὺν

ἐγκρατὴς ἐγένετο.» χρόνοι μ(έν) δὴ τῆς συμβουλ(ῆς) κ(αὶ) πέρας τῶν Φιλιππικῶν τοῦτ' ἂν εἴη. ὑποτοπήσειε δ' ἂν τις οὐκ ἀπὸ σκοποῦ συμπεφορῆσθαι τὸ λογίδιον ἔκ τινων Δημοσθένους πραγματ <ει> ὦν ἐπισυντεθέν. κ(αὶ) (εἰσὶν) οἱ φασιν Ἀναξιμ(έν)ους (εἶναι) τοῦ Λαμψακηνοῦ τὴν συμβουλήν, τὴν δὴ ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶ[ν Φιλιππ]ικ(ῶν), ἣν ὀλίγου δεῖν γρ[ά]μμασιν α[ὐ]τοῖς ἐ]ντε[ά-] χθαι. ἔνια δ(ἐ) τ(ῶν) ὀνομ[ά]τ(ων) φο[ρ]τικωτέρως ἡρμήνευσαν, καθά[π]ερ τὸ ὀρρωδεῖν ἤκιστα Δημο[σθε]νικ[ὸν] ὃν κ(αὶ) εἴ τινα ἄλ[λα] — ὅμοια τούτω[ι]· «Ὅτι δ(ἐ) χρῆ μήτε ὀρρωδεῖν ἡμᾶς τ(ήν) ἐκείνου δ ὕναμιν μήτε ἀγεννῶς ἂν τιταχθῇ ναι πρὸς αὐτόν.» ὀρρωδεῖν δεδο[ι]κέν[αι] (ἐστίν), ἀπὸ] δ(ἐ) τοῦ συμβεβηκότος τοῖς δ(ε)δι[ό]σι [π]εποιήται τοῦνομα γ(άρ) περὶ τὸν ὄρρον <ιδίειν> , ὡς ἴδεδροι. Ὅμηρος· «Ἴδιον ὡς ἐνόησα, δ(ε)δάκρυνται δ(ἐ) μοι ὅς.» κ(αὶ) ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις ἐπὶ τοῦ κατεπτηκτό[ο]ς Διονύσου· «Χῶ πρωκτὸς — ἰδίει πάλοι.» « Ὑ ποπτεύεται δ' ὑπὸ τ(ῶν) Θηβαίων Ν ί κ(αι)αν μ(έν) φρούραι κ(ατ)έχων, εἰς δ(ἐ) τὴν Ἀμφικτυο νία ν εἰσδεδυ[κῶ]ς.» Νίκαια ἐπιθαλάσσιό[ς] (ἐστι) πόλις Θερμ[ο]πυλῶν ἀπέχουσα σταδίους Κ , περὶ ἧς Τιμοσθέν[η]ς ἐν τῷ Περὶ Λιμ(έν)ων Ε φησὶ τὸν τ[ρό-] [πον] τοῦτον· «Ἐκ [Θερμοπ]υλῶν δ(ἐ) κομισ[θέν-] [τι πλο]ῦ[ν] ὡς [στ]αδί[ων] Κ (ἐστὶ) πόλις Νίκαια, [πε]ζεύοντι δὲ ὅσον πεν[τή]κοντα· ἀπὸ [δὲ] [ταύτης] μάλιστ[α] σταδίους Ε ἄκρα [κ]εῖ[ται] ψα[μμ]ώδης ἐπὶ σταδίους τέττα[ρα]ς [ἔ]χουσα νη[ὶ] μακρᾷ ὕφορμον.» κ(αὶ) Φιλόχ[ο-] [ρο]ς δ' [ὅτι] Λο[κ]ροῖς Φ[ί]λιππος αὐτὴν ἐκέ[λευ-] [σε] [παρὰ] Θηβαίων ἀποδοθῆναι· διὰ τῆ[ς] ἔ[κ]της φησὶ τὸν τρόπον τοῦτον· «Φιλίπ[που] δ(ἐ) [καταλα]βόντος Ἐλάτειαν κ(αὶ) Κυτίν[ιον] κ(αὶ) πρέσβε[ι]ς πέμψαντος εἰς Θήβας Θε[ττα-] λῶν Αἰνιάνων Αἰτωλῶν Δολόπων Φθιωτῶν κ(αὶ) ἀξιο(ῦν)τος Νίκαιαν Λοκροῖς παραδιδόναι, ἣν παρὰ τὸ δόγμα τὸ τῶν Ἀμφικτυόν(ων) ὑπὸ Φιλίππου φρουρουμ(έν)ην, ὅτ' ἐκεῖνος ἐν Σκύθαις ἦν, ἐκβαλόντες [τ]οὺς φρούρο(ς) αὐτοὶ κ(ατ)εῖχον οἱ Θηβαῖοι, τούτοις μ(έν) ἀπεκρίναντο πρεσβείαν ὑπὲρ ἀπάντων π[ρὸς] Φίλιππον διαλεξο μ(έν)ην <πέμψειν> . [45]

11 (50) [b] » (εἰσὶν) δ(ἐ) καὶ ἄλλαι Νίκαιαι, περὶ ὧν οὐ — κ οἶμαι ἀ[να]γκ[αῖον] νῦν λέγειν. «Ἔτι δ(ἐ) τῶν πολλ(ῶν) ἐὰν ἀμάρτῃ τις, ζῆμίαν κ(ατὰ) τ(ήν) ἀξίαν εἴληφεν. οἱ δ(ἐ) ὅ τ αν μ α λιστα κατορθώ σ <ωσ> ι, τότε μάλιστα σκορακίζονται κ(αὶ) πρ οπηλακίζονται.» παρὰ τὸ ἐς κόρα[κα]ς πεποιήται τοῦνομα, ὅπερ εἰώθα[μ(εν) κοινῇ] λέγειν κατὰ τῶν μετὰ βλα[σφ]ημ[ί]ας ὁποῖοτε ἀπιόντων. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρ[ν]ισιν· «Ἐς κόρακας ἐλθεῖν κ(αὶ) π(αρ)εσκευασμ(έν) ους.» θέλει μ(έν) γ(άρ) λέγειν εἰς τὰ ὄρνεα, [χα]ριεντίζεται δ(ἐ) εἰς τὴν παροιμίαν, [ἥ]ν φησιν ὁ Δήμων διαδοθῆναι ἐνθὲνδε γράφ(ων) τὸν τρόπον τοῦτον· «Τοὺς Βοιωτοὺς φασιν ἀναστάτους ὑπὸ Θραιδὲ μὴ νεμομένους Π(ερὶ) τῶν Φιλίππου τραυμάτων.

12 (a) κῶν γενομ(έν)ους εἰς τὴν τότε μ(έν) Αἰολίδα ν(ῦν) δ(ἐ) Θετταλίαν ὀνομαζομ(έν)ην στρατεύσασθαι, κ(αὶ) τοὺς τὴν γῆν νεμομένους ἐξελάσαντας τὴν ἐκείνων κατέχειν χώραν. πολεμο(ύν)των δ(ἐ) πρὸς αὐτοὺς τῶν Αἰολέων κ(αὶ) τοὺς καρποὺς το(ῦς) ἐπετείους αἰεὶ φθειρόντων, πέμψαντες εἰς Δ(ε)λφοὺς ἐπηρώτων πότ <ερον> μένωσιν ἐπὶ ταύτης ἢ ἐτέραν χώραν ζητῶσι. τοῦ δ(ἐ) θεοῦ φήσαντος λευκοὺς κόρακας πρότερον φανεῖσθαι ἢ τοὺς Βοιωτο(ῦς) τῆς γῆς ταύτης ἀποβαλεῖν, θαρρήσαντες ἐπὶ τ[ῶ]ι χρησμῶι τὴν .. [4] ναγοραν ἐντόνως συνῆγον ἣν κ(αὶ) νῦν [4] νειν τὸ τῶν Θετταλῶν ἔθνος. [μ]εθ[υσ]θέντ[ων] ο(ῦν) τ(ῶν) νεανίσκων τινὲς ἀ[να]θηρ[ε]ύσαντες κόρακας κ(αὶ) τούτους γυ[ψ]ώσαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι πρὸς κακίαν μ(έν) οὐδ(ε)μίαν, παιγνίας δ(ἐ) κ(αὶ) γέλωτος τοῦτο πράξαντες. περιπεταμέν(ων) δ(ἐ) τ[ὰς] πόλε[ις] αὐτῶν κ(αὶ) πάντων τὸ γεγονὸς θαυ[μα]ζόντ(ων), κ(αὶ) τῶν μ(έν) τετελεῖσθαι τὸν χρησμὸν φασκόντων, ἐγχωρίωι δ(ἐ) τινὶ ἰδιώματι λεγόντων «ἄλλο τοιοῦτο,» γενέσθαι < > παρὰ τὸν Παγασιτικὸν κόλπον κατώικησαν, ὅθεν φασὶν ἀπ' ἐκείνου κληθῆναι τοὺς ἐκεῖ Κόρακας. οἱ δ' Αἰολεῖς τεταραγμ(έν)οις τ[οῖς] Βοιωτοῖς ἐπιπεσόντες ἐκείνους μ(έν) ἐξήλασαν, τὴν δ(ἐ) χώραν ἀπέλαβον. τοὺς δ' ἀδικ[ο](ῦν)τάς τι κ(αὶ) φυγῇ ζημι[ο]υμ(έν)ους ἐπὶ πολὺν

χρ(όνον) εἰς τοὺς Κόρακας λεγομ(έν)ους ἐκείνους ἀπέστελλον, ὅθ[εν] τ[οῖς] ἀποριπτουμ(έν)οις τὸ [ἔπο]ς [τοῦτ'] ἐ[σ]κορακί[ζει]ν ἔτι κ(αἰ) ν(ὕν) ἐπιφέρ[ε-] [ται 6 .]» «Κὰ κεῖ νοι μ(έν) Ἀθηναίοις φό ρου σ ἦνεγκαν, ἡ δ' ἡμ ἐτέρα πόλις οὐδ(ε)νί πω τῶν ἁ π ἄν των .» ὅτι Μακεδόνες Ἀθηναίοις φόρου[ς ἐτ]έλουν ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου δ(ε)δη— λώκαμεν. «Ἀλλὰ τὸν μ(έν) ἐκ Μακεδονία[ς] ὁ ρ μώμ(εν) ο ν οὔ(τως) (εἶναι) φιλ ο κίνδυνον ὥσθ' ὑπὲρ τοῦ μ εἰ ζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν κ(ατα)τετρῶσθαι πᾶν τ ὁ σῶ μα τοῖς πολεμίοις μαχόμε(εν)ον.» περὶ ὧν ἔσχε τραυμάτων ὁ Φίλιππος εἰρήνεται μ(έν) ἡμῖν ἐντελῶς κ(αἰ) νυνὶ δ' εἰς βραχὺ ὑπομνηστέον. περὶ μ(έν) γ(ἀρ) τὴν Μεθώνης πολιορκίαν τὸν δεξιὸν ὀφθαλμ[ὸ]ν ἐξεκόπη τοξεύματι πληγείς, ἐ[ν] ᾧ τὰ μηχανώματα κ(αἰ) τὰς χωστρίδας [λ]εγομ(έν)ας ἐφεώρα, καθάπερ ἐν τῇ Δ τῶν περὶ αὐτὸν ἱστοριῶν ἀφηγεῖται Θεόπομπος, οἷς κ(αἰ) Μαρσύας ὁ Μακεδὼν ὁμολογεῖ. ^[45]

12 (50) ὁ δ(ἐ) Δοῦρις, ἔδει γ(ἀρ) αὐτὸν κ(αἰ) ἐνταῦθα τερατ[ε]ύσε[σθαι, Ἀ]στέρα φησὶ (εἶναι) τοῦνομα τοῦ τὸ ἀκ[όντιον καιρίως] ἐπ' αὐτὸν ἀφέντος, [τ]ῶν [συνεστρα]τευκότων αὐτῷ σχε[δ]ὸν [πᾶν]των τοξεύμα[τ]ι λεγόντων [α]ὐτὸ[ν] τετρῶσθαι. τὰ μ(έν) γ(ἀρ) περὶ τῶν αὐλητ(ῶν) ὁμολογεῖται κ(αἰ) παρὰ Μαρσύαι, διότι συντελοῦντι μουσικοὺς ἀγῶνας αὐτῷ μικρὸν ἐπάνω τῆς συμφορ(ᾶς) κ(ατὰ) δαίμονα συνέβη τὸν Κύκλωπα πάντας αὐλῆσαι, Ἀντιγενείδην μ(έν) τὸν Φιλοξένου, Χρυσόγονον δ(ἐ) τὸν [Στ]ησιχόρου, Τιμόθεον δ(ἐ) τὸν Οἰνιάδου. τὸν μ(έν) ο(ὕν) ὀφθαλμὸν οὔ(τω) φασὶν αὐτὸν ἐκκοπῆναι, τὴν δ(ἐ) κλεῖν τ(ὴν) δ(ε)ξιὰν ἐν Ἰλλυριοῖς λόγχῃ τὸν Ἰλλυριὸν Πλευράτον διώκοντα, ὅθ' ἑκατὸν μ(έν) καὶ π[ε]ντήκοντα τῶν ἐταίρων) τραυματίζοντα[ι], τελευτᾷ δ(ἐ) Ἰππόστρατος ὁ Ἀμύντου. ^[1]

13 (a) τ[ρ]ίτον τραῦμα λ[α]μβάνει κατὰ τὴν εἰς Τριβάλλους ἐμβολήν, τὴν σάρισάν τινος τῶν διωκομ(έν)ων εἰς τὸν δ(ε)ξιὸν αὐτοῦ μηρὸν ὥσαμ(έν)ου κ(αἰ) χλωσάντος αὐτόν. δόξειε δ' ἂν περὶ τὰ τραύματα κ(αἰ) τὰς πληγὰς ἀμείνονι τύχῃ κεχρηῆσθαι τοῦ πατρὸς ὁ Ἀλέξαν[δ]ρος. δέκα γάρ που λαβὼν καιρίους πληγὰς ἄπηρ[ος διέ]μεινε, Φιλ[ί]ππῳ δ(ἐ) τὸ [ὄλ]ον σῶμα δι[ε]λ[ε]λῶντο. IB «Πε ρὶ μ(έν) τ οῦ π(αρ)όντος ἀργυρίου κ(αἰ) ὧν τ(ὴν) ἐκκλ ησία ν ποιεῖτε, ᾧ (ἄνδρες) Ἀθ(ηναῖοι), οὐδ(ἐ)τερόν μοι δο κεῖ τῶ ν χαλεπῶν (εἶναι).» κ(αἰ) τοῦτον ἔνιοι τὸν λό[γ]ον εἰς τοὺς Φιλιππικο(ὺς) παρείρουσιν· [ο]ὐκ ὀρθῶς ὅσα γο(ὕν) ἐμοὶ δοκεῖ μνήμη γ(ἀρ) οὐδ' ἡτίσο(ῦν) (ἔστιν) ἐν αὐτῷ Φιλίππου, ἀλλὰ γ(ἀρ) οὐδ(ἐ) Μακεδόνων οὐδ' ὧν ἐξή[ρ]ηκε [π]αρὰ τὰς συνθήκ(ας) κ(αἰ) τοὺς ὅρκ(ους) πόλεω[ν], Περίνθ[ου] Ὀ[λύνθου] Ποτειδαία[ς], π[ε]ρ[ὶ] δ(ἐ) [τῆς] Ῥοδίων κ(αἰ) Μιτυληναίων ἐλευθερ[ί]ας, ᾧ οὐδ(ε)τέρας μετὴν τῷ Μακεδόνι. κ(αἰ) μήποτε μετὰ τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρή[ν]ην τοῦτον τὸ[ν] λό[γ]ον συντ[έ]ταχε[ν ὁ Δ]ημοσθένης, ἐ[ν] ᾧ τὰ] μ(έν) [πρὸς] [τ]ο[ῦς] Μακεδόν(ας) ἡρέ[μει] τοῖς] [Ἀθ]η[ν]α[ῖ]οις, τὰ δ(ἐ) περὶ τὴν Ἀσ[ί]αν ἐπολυ-]πραγμόνου. οὐ(τωσ)ὶ γοῦν περὶ τ[ῶν] περιστάσε-] ὧν φησι τούτων· «Εἰ μ(έν) γ(ἀρ) ἡσυχίαν ἔχειν ὕμ ἰ ν ἀπέχρη κ(αἰ) μηδὲν τῶν Ἑλληνικῶν περιειργάζεσθε ὅπως ἔχει, ἄλλος ἂ ν ἦν λόγος. ν(ὕν) δ(ἐ) πρωτεύειν ἄξι ο ὕτε κ(αἰ) τ ἁ δ ἰκ(αἰ)α ὀρίζειν τοῖς ἄλλοις, τ ἦν δ(ἐ) τα ὕ τ' ἐφο δεύ ουσαν κ(αἰ) φυλάξο υ σαν δύναμ ι ν οὔτε κατεσκευάσθε <οὔτε κατασκευάζεσθε> , ἀλλ' ἐ(πὶ) πολλ(ῆς) μ(έν) ἡσυχίας κ(αἰ) ἐρημίας ὕμῖν ὁ Μιτυληναίων δῆ μος καταλέλνται, ἐπὶ πολ λ (ῆς) δ' ἡσ υχ ί ας ὁ Ῥοδίων.» χρόνον δ(ἐ) τοῦ λό[γ]ου συν[ί-]δοι τις ἂν τὸν μετὰ Ἀπολλόδωρον ἄρχοντα Καλλίμαχον. τί δήποθ'; ὅτι μνημονεύει τ(ῶν) πραχθέντων) Ἀθηναίοις πρὸς Μεγαρέας περὶ τῆς ἱερ(ᾶς) Ὀργάδος, γέγονε ταυτὶ κατ' Ἀπολλόδωρον ἄρχοντα καθάπερ ἱστορεῖ Φιλόχορος οὕτως ἰ γράφων· «Ἀθηναῖοι δ(ἐ) πρὸς Μεγαρέας διενεχθέντες ὑπὲρ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς ἱερ(ᾶς) Ὀ[ρ]γάδος ἐπῆλθον εἰς Μέγαρά μετ' Ἐφιάλτου στρατηγο(ῦν)τος ἐπὶ τῇ χώρῃ κ(αἰ) ὠρίσαντο τὴν Ὀργάδα τ(ὴν) ἱεράν. ^[45]

13 (50) ὀρίσται δ' (ἐ)γένοντο συγχωρησάντων Μεγαρέων Λακρατείδης ὁ ἰ[ε]ροφάντης κ(αἰ) ὁ δαιδοῦχος Ἴεροκ[λ]εΐδης, κ(αἰ) τὰς ἐσχάτίας τὰς περὶ τὴν Ὀργάδα καθιέρωσαν τοῦ θεοῦ χρῆσαντος λῶιον κ(αἰ) ἄμεινον ἀνεῖσι κ(αἰ) μὴ ἐργαζομ(έν)οισι. κ(αἰ) ἀφώρισαν κύκλω

στήλαις κατὰ [ψ]ήφισμα Φιλοκράτους.» τούτων ἑοραμ(έν)ων εἴη ἂν μετὰ τόνδε τὸν ἄρχοντα συντεταγμ(έν)ος ὁ λόγος, διακέλευσιν ἔχων τῶν εἰς τοὺς πολέμους, εἴπερ ἄρα ἔσοιτο π(αρα)σκευάζων. ζητεῖται δ' ἐν τῷ λόγῳ οὐδὲν ὅτι μὴ λόγου τινὸς ἐν τοῖς πρὸ τοῦ — τέτευχεν. ^[1]

14 (α) ὁμῶς περὶ τ(ῆς) Ὀργάδος εἰς βραχὺ δηλωτέον. λέγεται τοίνυν ὀργὰς κοινότερον μ(έν) ἅπαν χωρίον δενδρῶδες οἴ(ον) ἄλλος, πεποιημ(έν)ου τοῦ ὀνόματος παρὰ τὸ ὀργᾶν κ(αί) τινα ὀρμὴν εἰς τὸ βλαστάνειν ἔχειν. οὐ(τωσ)ὶ γ(ὰρ) ἔλεγον ὀργᾶν τὸ πρὸς ὀτιο(ῦν) ὀρμὴν εἰς ἐτοιμότητα ἔχον, καθάπερ κἂν τῷ βίῳ φαμ(έν) ὀργάσαι τὸν πηλὸν ἐπὶ τοῦ π(αρα)σκευάσαι πρὸς τὰς ἀλοιφάς. Σοφοκλῆς ἐν [Ποιμ]έσιν· «Ἐμισ[γ']», ὅσον δ(ἐ) [π]ηλὸν ὀργάσαι κ[αλό]ν.» κ(αί) Αἰσχύ[λ]ος ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς Καδμείας νεκρῶν τ[ῶ]ν πρὸς τὴν ταφὴν ἐτοιμῶς ἐχόντων· «Ὀργα τὸ πρᾶγμα, διεμύδαιν' ἤδη νέκυς.» τὰς δ' ὀργάδας ἄλματα τε κ(αί) ἄλλη προσηγόρευον ἀπὸ τῆς εἰς τὸ μήκος ἄλσεως· «Ἐνθα Τρώιον ἄλμα κ(αί) ἦρια Μουνίπιοιο.» τοιοῦτόν (ἐστι) κ(αί) τὸ παρ' Ὀμήρῳ λεγόμε(εν)ο[ν]· «Ὁ δ'» ἀνέδραμεν ἔρνει ἴσος.» ἐνθένδ(ε) κ(αί) ὁ ὀρηξ παρὰ τὸ ἔρπειν κ(αί) αὐτὸς πεποιημ(έν)ος, περὶ μ(έν) ο(ῦν) τῆς κοινότερον λεγομ(έν)ης ὀργάδος ταῦτα. λέγεται δ(ἐ) τις ἰδίως παρὰ Μεγαρεῦσιν Ὀργὰς ὀνομαστικῶς, καθάπερ Ἰδη ἢ τ' ἐν Ἰλί[ω]ι κ(αί) τὸ δενδρῶδες χωρίον, κ(αί) πάλιν Αἰγιαλὸς ἦ τε Ἡϊὼν κ(αί) ἡ οὕτως λεγομ(έν)η χώρα κ(αί) ἡ Ἀκτὴ <τῇ> ὡς Ἀττικῆς κ(αί) τὸ παραθαλασσίδιον ἅπαν χωρίον, κ(αί) Ῥίον τὸ μ(έν) Μο[λ]ύ[κ]ρειον τὸ δ(ἐ) κοινότερον ἤδη πᾶσα ὄρους κορυφή, κ(αί) ἄλλα τούτοις ὅμοια. κ(αί) (ἔστιν) ὁ λόγος τὰ νῦν τῷ Δη[μ]οσθένει[π]ερὶ τῆς Μεγαρικῆς Ὀργάδ[ος], ἧς κ(αί) Καλλίμαχος που μνημονεύων φησ[ί]· «Νισαίης ἀγλῖθες ἀπ' Ὀργάδος.» διείλεκται δ(ἐ) περὶ ταύτης τ(ῆς) Ὀργάδος κ(αί) Ἀνδ[ρ]οτίων ἐν τῇ Ζ τῶν Ἀτθίδ(ων) γράφ(ων) οὕτως· «Ὀρίσαντο δ(ἐ) κ(αί) Ἀθην[αῖ]οι πρὸς Μεγαρέας τὴν Ὀργάδα δια <> τ[οῖ]ν θεοῖν ὅπως βούλοιντο· συνεχώρησαν γ(ὰρ) οἱ Μεγαρεῖς ὀριστὰς γενέσθαι τὸν ἱεροφάντ(ην) Λακρατείδην κ(αί) τὸν δαιδοῦχον Ἱεροκλείδην. κ(αί) ὥς οὗτοι ὥρισαν ἐνέμειναν. κ(αί) τὰς ἐσχατίας ὅσαι ἦσαν πρὸς τῇ Ὀργάδι καθιέρωσαν, διαμαντευσάμ(εν)οι κ(αί) ἀνελόντος τοῦ θεοῦ λῶιον κ(αί) ἄμεινον (εἶναι) μὴ ἐργαζομένοις. κ(αί) στήλαις ὠρ[ί]σθη κύκλῳ λιθίναις Φιλοκράτους εἰπόντος.» «Οἷον ἂν πρὸς τοὺς κ(ατα)ράτους Μεγαρεῖς ἐψηφίσασθε ἀποτεμνομ(έν)ους τὴν Ὀργάδα, ἐξιέναι, κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν. ^[45]

14 (50) » καταράτους εἶπε τοὺς Μεγαρέας παρ' ὅσον δυσνόως εἶχον αὐτοὶ κ(αί) Βοιωτοὶ πρὸς Ἀθηναίους, καθάπερ ἐν τῇ κς Θεόπομπος ἀπομαρτυρεῖ, ἐν οἷς Φιλοκράτης ὁ δημαγωγὸς αὐ τοῖς παράγεται λέγων ταῦτα· «Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν ὥς οὐδ(ἐ) καιρὸς οὐθείς (ἐστι) φιλονεικεῖν· οὐδ(ἐ) καλῶς ἔχειν <δοκεῖ> τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἀλλὰ πολλοὶ κ(αί) μεγάλοι κίνδυνοι περιεστ[ε]ῖσιν ἡμᾶς· ἐπιστά[μ]εθα γ(ὰρ) Βοιωτοὺς κ(αί) Μεγαρεῖς δυσμ(εν)ῶς ἡμῖν διακειμ(έν)ους, Πελοποννησίων δὲ τοὺς μ(έν) Θηβαίοις, τοὺς δ(ἐ) Λακεδαιμονίοις τὸν νοῦν προσέχοντας, Χίους δ(ἐ) κ(αί) Ῥοδίους κ(αί) τοὺς τούτων συμμάχους πρὸς μ(έν) τὴν πόλιν ἐχθρῶς [δ]ιακειμένους, Φ[ι]λίππῳ δ[ὲ] περὶ φιλίας διαλεγόμενους. ^[10]

15 » —ΔΙΔΥΜΟΥ— ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ —ΚΗ— ΦΙΛΙΠΠΙΚΩΝ Γ Θ Πολλῶν, ὧ ἄνδ(ρες) Ἀθ(ηναῖοι) Dem. 9 I Καὶ σπουδαῖα νομίζων Dem. 10 I[A] [Ῥ]ο[τ]ι μ(έν) ὧ ἄνδ(ρες) Ἀθ(ηναῖοι) Φ[ι]λίπ(πος) Dem. 11 IB Περὶ μέ[ν] τ[οῦ] π(α)ρ(όν)τος Dem. 13 ^[15]